

Caspar Mauritius

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Casparus Mauritius, SS.
Theol. D. ... Ad Exequias, Quas Matronae honestissimae Margaretae
Hagemeisters/ Vir ... Dn. M. Adamus Seidenschwantz/, Scholae oppidanae
Subrector dignissimus, Viduus maestissimus, Hodie ad horam 1. paratas cupit,
Omnes omnium ordinum Cives Academicos studiose invitat**

Rostochii: Kilius, 1651

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777522802>

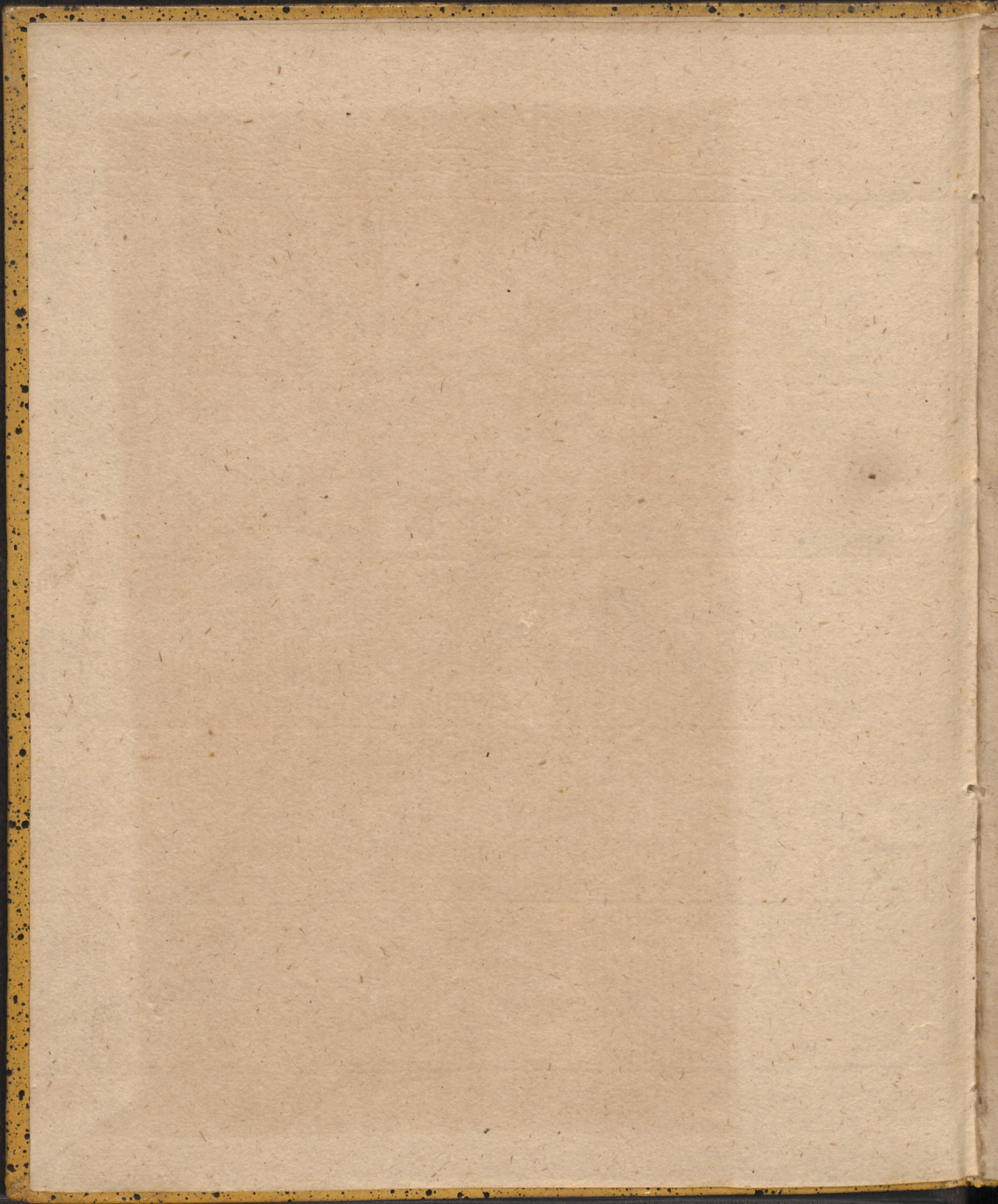
Druck Freier Zugang

Mauritius, C.,
in M. Hagemester,
uxor. A. Seidenschwanz.

R. 1651.

86.

PROGRAMMA

121.

200

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

CASPARUS MAURITIUS,

J. D. ejusdemq; P.P. & Eccles.

Ad Exequias,

QVAS

Mitronæ honestissimæ

MARGARETÆ

Hagemesters/

Vir Eximius & Præstantissimus

Dn. M. ADAMUS Seidenschwang/

Scholæ oppidanæ Subrector dignis-

simus, Viduus mæstissimus,

Hodie ad horam 1. paratas cupit,

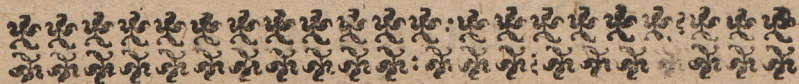
Omnes omnium ordinum Cives Acade-
micos studiosè invitat.

☞(o)☞

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr. 1651.

219

Ria esse justitiæ genera Dio-
genes Laërtius affirmat, quorum
primum Deo, alterum vivis, ulti-
mum mortuis debeatur. Deus ado-
randus est, homines diligendi, mortui sepeliendi.
Honor sepulturæ maximus est, qui haberi mor-
tuo potest, inquit Cicero. Et hic honos mortuo
jure debetur omnium gentium communi. Quod
si enim natura apes, hirundines, formicas, grues,
elephantos, accipitres, leones docuit suorum se-
pelire cadavera, multo minus mirandum est, gen-
tes immanitate barbaras ex residuis imaginis Dei
in mente igniculis didicisse, hominem non in vita
tantum, verum morte quoq; honorandum, quip-
pe animalium omnium longè præstantissimum,
& compendium quoddam orbis universi. Verum
quidem esse non diffitemur, extitisse nonnullas
gentes, qui tantum abest, ut honore suorum ca-
davera, ut potius ignominia affecisse dicendæ o-
mnino sint, si quidem sepultura earundem sanæ
rationis subeat censuram. Quales fuerunt Scy-
thæ, Pontici, Padæi, Hiberni, Massagetæ, Derbi-
ces, qui mortuos vel morti vicinos honoris causa
devorabant totos; quibus similes Sidones, Esse-
dones,

dones, Panebi, qui capiti mortuorum parcentes
reliquum cadaver devorabant.

Hircani ad usum alium canes non alebant,
quam ut eis vita functos devorandos objicerent:
quibus similes Caspij, Baſtrij, Barchæi, Indi, Per-
ſæ, Parthi, qui defunctos avibus aut canibus lani-
andos exhibuerunt & nuda demum ossa terræ
mandabant, Pœones, Æthiopes, Hyperborei in
aquas & paludes, Lotophagij in mare suorum ca-
davera projiciebant: Colchi, Tybareni ex arbori-
bus & patibulis suspendebant: Troglodytæ lapi-
dibus obruebant, cervicem mortui pedibus allig-
antes, raptimq; cum jocis & risu efferentes: Sa-
bæi corpora defunctorum eo, quo stercus, modo
duxerunt, quin & Reges inter sterquilinia rejece-
runt: Albani deniq; nefas putabant curam gerere
mortuorum, Sed rectè non nemo notat perversas
aliquarum gentium mentes non posse quicquam
ex divina omnium consensione pervettere. Cæ-
teræ enim gentes sepulturæ suorum honestæ stu-
diosissimæ fuerunt, adeo, ut in bello quoq; & in-
ter arma, quando silent leges & jura, sepulturæ ta-
men jus manserit illibatum, neq; ipsis hostibus
denegata sit sepultura. Cæsarem referunt autho-
res caput Pompeji hostis sui honorifica sepultura
dignatum esse, Pyrrhus Epirotarum Rex, memo-
rante Eutropio, cum mille octuaginta Romanos

bello captos teneret, vivos summo honore tra-
ctavit, & multos defunctos, licet hostes, honorifi-
cè sepelivit. Quod si Ethnici naturæ lumen secuti
duxerunt honestè suorum cadavera sepelienda,
quanto magis nos, qui majori luce sumus divina
benignitate perfusi, æquum est honorificè sepe-
lire cadavera nostrorum, qui vivi templa fuerunt
Spiritus Sancti, & salutaris gratiæ organa Deo
devotissima? Et talem quidem, cui hodiè exequiæ
parantur, dum viveret, extitisse honestissimam &
Lectissimam Matronam MARGARETAM
Hagemesters / abundè patebit, si quæ de ejus or-
tu, vita & morte accepimus, hic brevi narratio-
ne expediamus. Nata est Anno superioris seculi
octuagesimo secundo, mense Octobri, Patre Vi-
ro Integerrimo, ADRIANO Hagemester / Cive
hujus urbis & Cerevisiario: Matre foemina orna-
tissima ELISABETH Eggers. Avum habuit
Virum Amplissimum & Consultissimum, Dn.
BERNHARDUM Hagemester, Urbis hujus Con-
sulem meritissimum: Aviam vero foeminam lau-
datissimam ANNAM Wöspen. His natam majo-
ribus parentes lavacro regenerationis Christo ar-
bori vitæ inseri curarunt, & quantisper cœtibus
viventium interfuerunt, præceptis pietatis & ho-
nestatis à teneris imbuerunt Sed vix duodecimū
ingressa ætatis suæ annum Parente utroq; orbata
est,

est, & propinquorum fidei concredita, quia ad
summam in ea rectè educanda diligentiam nihil
reliqui fecerunt. Anno hujus seculi nono in ma-
trimonium collocatus est Viro Præstantissimo &
Doctissimo, Dn. HINRICO CLODIO, Can-
tori Nicolaitano, cum quo vixit quindecim an-
nos conjugio felici, pacato & facundo. Nam di-
vina benedictione octo liberorum mater facta
est, quorum quatuor in æterna gaudia præmisit,
quatuor autem adhuc dum, ut speramus, supersti-
tes reliquit, Henricum, Pharmacopolam & Ci-
vem Civitatis Schmiedtberg/ in Silesia: Johan-
nem, rei navalis Secretarium Suecicum: Annam
Dn. CHRISTOPHORI Krüpers/ conjugem &
DOROTHEAM Dn. PETRI SVERINGES,
Civis & Negotiatoris Gultroviensis conjugem
dilectissimam, ex quibus liberorum quatuordecim
avia effecta, quorum quidam vivunt etiam-
num, quidam vivere desierunt. Postquam ergo
maritus primus Dn. HENRICUS CLODIUS,
Anno hujus seculi vigesimo quinto nostræ piæ
defunctæ ereptus esset relictis septem impuberi-
bus liberis, Deum nostræ maritum & veri nomi-
nis patrem sensit, cujus divina dispositione porro
factum, ut Anno 1626. mensis Februarij die XXIV.
matrimonio copularetur Viro Eximio & Præ-
stantissimo Dn. M. ADAMO Seidenschwanz/
A 3 Scholæ

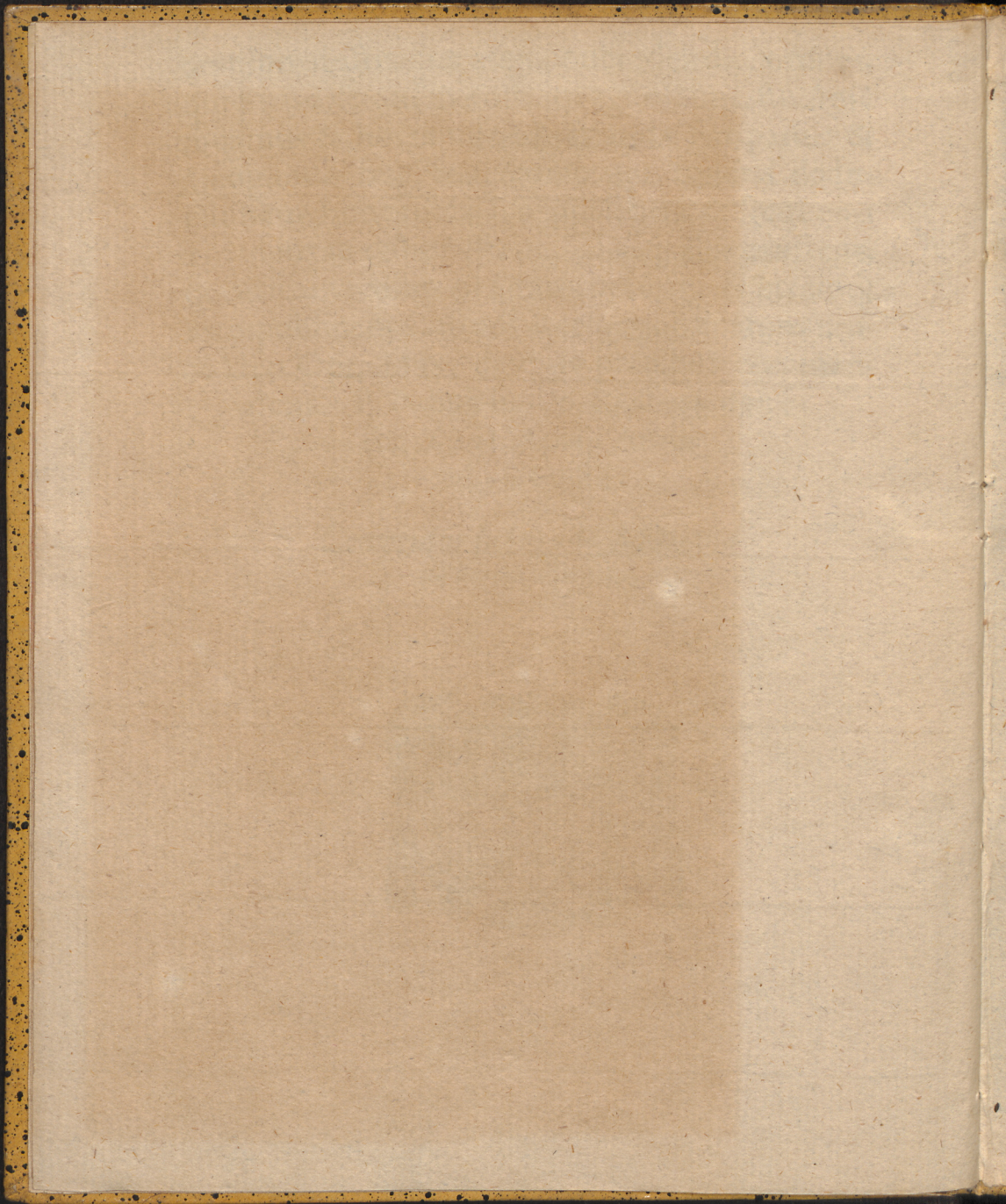
Scholæ oppidanæ Subrectori dignissimo & fidelissimo, nunc Viduo mæstissimo. Hoc matrimonium ad plures annos nempe XXV, duravit, prolis quidem expers, attamen concors, beatum, nec sine sollicita educatione liberorum, non suorum tantum ex matrimonio priori, verum etiam aliorum pauperculorum orphanorum, quos una cum marito diligenter in Domino educavit. Neq; hic prolixa opus est commemoratione rectè & piè à nostra p. d. factorum, cum neminem ea latere possint. Nempe frequenti auscultatione & devota verbi divini, atq; usurpatione misteriorum divinorum assidua satis testatam, quam corde fovebat, pietatem fecit & in proximum charitatem multis experimentis comprobavit, quæ neminem de ejus sinceritate & fide dubitare sinit. Vitam piam mors placida & Christiana digna secuta est. Conflictata quidem est his postremis potissimum sex annis, qui exactum annum climactericum exceperunt, cum variis morbis & doloribus, in primis colicis, qui vitam maximè acerbam reddiderunt. Sed vicit omnia fides in Christum Jesum, authorem, & consummatorem fidei nostræ, per quam effectum est, ut semper parata extiterit ad excipiendam decretoriam horam. Die IX. hujus mensis redeunti

deuntibus summis doloribus, cum & alia acced-
derent symptomata praesertim à calculo vesicæ,
quæ omnem medicinam respuerent, visa est XV.
hujus in placidum somnum labi, adeò, ut quan-
quam accitus Vir admodum Reverendus Dn. M.
CHRISTIANUS MICHAEL, Ecclesiæ Rosto-
chiensis Superintendens atq; Templi Jacobæi
Pastor dignissimus pariter ac meritissimus, Pa-
rens noster venerandus, preces nostræ p. defun-
ctæ præiret, eamq; ut Christum semper memori
custodiret mente, moneret, visa tamen nostra
mentis & sensuum usu plane destituta sit, donec
XVII. ejusdem mensis die inter sextam & septi-
mam signa satis manifesta durantis adhuc men-
tis vigoris ederet. Cum enim ab adstantibus ipsi
memoria Servatoris inculcaretur, repetita ter
affirmatione respondit, & iteratis vicibus in su-
spira effusa tandem ærumnabilem hanc vitam
circa decimam cum pia placidaq; morte com-
mutavit. Nempe Dominus dedit: Dominus ab-
stulit: Sit Nomen Domini benedictum. Sub-
ducta est infinitis malis, quorum partem aliquam
sentimus, majorem metuendam censemus, ut
sunt humana, atq; è procelloso & undoso mari
in portum beatissimum delata est. Quum
autem hodie hora 1. exuvia sint terræ quæ est
omnium

omnium nostrum mater, concredendæ, omnes,
qui Jurisdictionem nostram agnoscunt, studiosè
rogamus & hortamur, ut testandæ sympathiæ &
meditandæ fragilitati communi, funeris dedu-
ctionem honorifica sua præsentia & frequenti
exornent ac cohonestent, illudq; aliis præstent,
quod sibi vicissim præstari cupiunt, & utramq;
Rempublicam Custodi Rerumpublicarum uni-
co Deo Opt. Max. devotis precibus commen-
dent. P. P. Sub sigillo Rectoratus no-
stri XXII, April. Anno
M. DC. LI.

*Conventus fiet in ead. Mariana
ad horam primam.*

deuntibus summis dolorib
derent symptomata praese
quæ omnem medicinam re
hujus in placidum somnum
quam accitus Vir admodum
CHRISTIANUS MICHA
chiensis Superintendens a
Pastor dignissimus pariter
rens noster venerandus, p
ctæ præiret, eamq; ut Chri
custodiret mente, monere
mentis & sensuum usu plan
XVII. ejusdem mensis die
mam signa satis manifesta
tis vigoris ederet. Cum eni
memoria Servatoris inculo
affirmatione respondit, &
spira effusa tandem ærum
circa decimam cum pia pl
mutavit. Nempe Dominus
stulit: Sit Nomen Domini
ducta est in finitibus malis, qu
sentimus, majorem metu
sunt humana, atq; è proce
in portum beatissimum
autem hodie hora 1. exuy

& alia acce
culo vesicæ,
visa est XV.
ò, ut quan
dus Dn. M.
siæ Rosto
oli Jacobæi
ffimus, Pa
æ p. defun
er memori
en nostra
sit, donec
am & septi
dhuc men
antibus ipsi
epetita ter
ibus in su
anc vitan
orte com
ominus ab
um. Sub
em aliquam
semus, ut
ndoso mari
Quum
rræ quæ est
omnium

